

disse bestemmelser ikke kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Justitsministeriet er enig i, at betingelserne for iværksættelse af den særligt kvalificerede observation bør ligge på niveau med betingelserne efter retsplejelovens § 781, stk. 1, for indgreb i meddelelseshemmeligheden. Justitsministeriet foreslår derfor, at reglerne om observation udformes således, at der fortsat er overensstemmelse mellem kravene til kriminaliteten i forbindelse med indgreb i meddelelseshemmeligheden og de særlig kvalificerede former for observation.

Med hensyn til politiets anvendelse af observation af personer på frit tilgængelige steder eller uden anvendelse af optisk udstyr (ikke kvalificerede indgreb) som efterforskningsmiddel er det Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er behov for at regulere denne form for observation. Justitsministeriet har herved navnlig lagt vægt på, at indgrebet ikke er et straffeprocessuelt tvangsindgreb, og at der i lyset af den gældende praksis ikke er noget behov for en lovregulering af denne form for observation. Ministeriet har også lagt vægt på, at ingen af de myndigheder og organisationer, der er hørt over Strafferetsplejeudvalgets betænkning, har foreslået en sådan lovregulering.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 791 a.

7. Ændring af prøvesagsordningen for advokater

7.1. Gældende ret

En advokat har møderet for landsret og i alle sager for Sø- og Handelsretten, når advokaten har bestået en prøve i procedure, jf. retsplejelovens § 133, stk. 1.

Prøven består i, at den pågældende udfører to retsager, der slutter med mundtlig domsforhandling, jf. § 133, stk. 4, 1. pkt. Prøven kan aflægges for en af landsretterne eller Sø- og Handelsretten i København, jf. § 133, stk. 3. De to sager skal udføres ved samme ret.

En sag kan kun danne grundlag for prøven, såfremt vedkommende ret finder den egnet hertil, jf. § 133, stk. 4, 2. pkt. Der stilles ikke i loven særlige krav til prøvesagernes karakter. Det er således vedkommende ret, der afgør, om en sag er egnet som grundlag for prøven, herunder om sagen frembyder tilstrækkelige muligheder for at godtgøre kandidatens kvalifikationer. I vurderingen af en sags egnethed indgår en række momenter, især omfanget af forelæggelse og bevisførelse samt procedures forventede sværhedsgrad.

Prøven er bestået, når retten finder udførelsen af to egnede prøvesager tilfredsstillende, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5, 1. pkt. Finder den pågældende ret, at det ud fra den første prøvesags karakter og udførelsen

heraf, ikke er påkrævet med endnu en sag for at bedømme kandidatens kvalifikationer, kan den dog erklære prøven for bestået alene på dette grundlag, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5, 2. pkt.

Den anden sag skal udføres senest tre år efter udførelsen af den første, medmindre retten meddeler undtagelse herfra, jf. retsplejelovens § 133, stk. 5, 3. pkt.

7.2. Advokatrådets forslag

Antallet af egnede prøvesager er blevet mindre i takt med, at ændringer af retsplejeloven har medført, at den almindelige regel nu er, at civile sager skal behandles ved byret i 1. instans. Det begrænsede antal egnede prøvesager har for nogle advokater betydet, at det er vanskeligt at få mulighed for at aflægge procedureprøven.

Som følge heraf har Advokatrådet rettet henvendelse til Justitsministeriet med forslag om ændring af prøvesagsordningen.

Henvendelsen er sket på baggrund af de forslag, der er fremsat i en rapport om møderet for landsret afgivet den 8. juli 1992 af Advokatrådets udvalg vedrørende unge advokater, underudvalget vedrørende prøvesager.

Advokatrådet har henstillet, at bestemmelsen i retsplejelovens § 133, stk. 3, hvorefter prøven med henblik på opnåelsen af møderet aflægges for en af landsretterne eller Sø- og Handelsretten, ændres, således at det bliver muligt at aflægge de i § 133, stk. 4, nævnte to prøvesager for forskellige retter.

Det er i rapporten foreslået, at en sådan ændring bør kombineres med, at vedkommende ret efter tilfredsstillende udførelse af første prøvesag udsteder en erklæring til kandidaten om, at prøvesagen er udført. Da det beror på en helhedsvurdering af udførelsen af de to sager, om kandidaten har bestået, bør erklæringen efter udvalgets opfattelse ikke indeholde en bemærkning om, at kandidaten har bestået den første prøvesag, men erklæringen bør dog være udtryk for, at kandidaten ikke allerede efter den første prøvesag er »dumpet«.

Advokatrådet har endvidere anbefalet, at bestemmelsen i retsplejelovens § 133, stk. 5, ændres, således at 3-års fristen for udførelsen af anden prøvesag forlænges til en 5-års frist. Advokatrådet har i den forbindelse foreslået, at dispensationsadgangen bevares, selv om fristen forlænges, samt at der ved bemærkningerne til lovforslaget lægges op til en mere lempelig administration af dispensationsmuligheden.

Advokatrådet har ligeledes fundet det forsvarligt, at der ved bemærkningerne gennemføres en mere liberal administration af reglen i § 133, stk. 5, hvorefter ret-